

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

K položaju na Primorskem.

Pod tem naslovom priobčila je „Agrar Ztg.“ izviren dopis iz Trsta z dne 9. t. m., ki je vreden, da ga poslovenjenega podamo našim čitateljem. Dopis slóve:

„Narodnostni boj v Avstriji je osobito boj mej Nemci in Slovani. Njegov prvi in glavni vzrok je v Nemcev „a priori“ postavku, da so v duševnem in kulturnem oziru nadredjeno pleme, da jim tedaj pristaja politična in narodna nadvlada nad Slovani po pravu in naravi. S tega stališča morajo Nemci stremenje Slovanov po narodnej in političnej ravnopravnosti smatrati posezanjem v svoje pravice ter čutiti se zatirane, ako prevladuje tendenca: slovan-skim narodnostim biti pravičnim. Druga posledica tega mnenja je tudi ta, da Nemci javljajo, ka obstane Avstrija le tako dolgo, dokler se ohrani in čuva gospodujoči položaj Nemcev. Z drugimi besedami: Slované germanizovati in tlačiti je hvalevredno podjetje, ki ne le da popolnem ugaja avstrijskej državnej misli, temveč jedino daje tej državi pravico do obstanka; ako se ugovarja, da Avstrija tega svojega poklica spoznati neče, potem sme si vsak nemšk možak utakniti plavico za gumb.

Znamenito pa je, da imajo vse te teorije o nemškej omiki, uravi, umetelnosti in vedi le tako dolgo veljavo, dokler se nanašajo na Slované, zlasti pa na Slované v Avstriji. Kjer koli drugod pa so Nemci z drugim vladajočim elementom prišli v dotiko, neso se držali teh teorij, temveč vsekdar nasprotno dokazali, da jih je izredno lahko in hitro raznarodovati, ker nemajo daru, biti voditelji. Tako bilo je v Alzasiji in Loréni, tako bilo je na Ogerskem in je še danes, kajti ondu sleče Nemec s kmetsko suknjo skoro brez izjeme tudi svojo narodnost; to potrjuje se naposled tudi ondukaj, kjer je Nemec italijanskej večini nasproti.

Neredko, osobito v fakijskih časopisih, nahajamo frazo, da je okrepčanje nemškega elementa v Trstu najboljšje jamstvo in najtrdnješi jez za Avstrijo proti državi sovražnim splotkam irredentovcev. Kako malo se pa ta trditev ujema z dejanskimi razmerami, vidi se iz tega, da se nemški naseljenci v Trstu, Dalmaciji in povsod, kjer koli je Italijanov večina, navadno poitalijančijo že v drugem rodu. Veliko število pranamških imen v Ultra-Italijanih na Primorskem je v tej zadevi zgovorno spričevalo, in aféra Oberdankova oprošča nas vsacega komentara.

Ni naša naloga, na tem mestu razlagati uzroke, zakaj Nemci Slovanom nasproti uporabljajo drugače merilo, nego n. pr. nasproti Italijanom. Naš namen je bil, konstatovati, da misel, ka so Nemci posebno sposobni za jez proti ultra-italijanskim poželenjem in zahtevam, je popolnem napačna. Zlasti ni nobene nega uzroka, smatrati Slované za to ulogo manj sposobnimi, kajti njih želje in smotri spadajo ravno tako v okvir avstrijske državne ideje, kakor oni Nemcev.

Misliti bi se smelo, da bi v takem razmerju vlada lahko pogodila pravo pot; a vendar obstoji še pogubni sistem, v čegar varstvu se še vedno ugodno razvijajo domoljubi à la Oberdank, vzlic Taaffejevi vladi in avtonomni večini državne zbornice. Pač se snujejo v Trstu za jedno pest Nemcev šole celo ob državne stroške, dočim se ne zdi vredno 26.000 Tržaškim Slovincem podati le jedno samo ljudsko šolo. In vkljub temu pospeševanju nemškega elementa: katera iz obeh strank rase in se krepi, nemška (če se sme sploh govoriti o takej) ali irredentovska? Objektiven opazovalec mora odločno odgovoriti: poslednja. Mej tem torej, ko se Slovani zanemarjajo in eksotični nemški element vedno bolj gine, množi se od leta do leta stranka irredentovcev, čegar vrhovni smoter je, da se izvede do najskraj-

nejih posledic narodno-italijanski program. Močen protiaustrijski faktor v Trstu zasluži največje pozornosti: to so skoro 16 000 duš broječi Italijani, ki so italijanski podaniki, iz kojih izhaja najnevarnejša, Avstriji sovražna propaganda; oni so tako rekoč kristalizacijsko jedro vedno množee se irredentovske stranke, nekak kvas, ki vzburja in v neprestanem gibanju vzdržuje domače italijansko prebivalstvo. Ti tuji in domači irredentovci imajo svoj organ v tukajšnjem „Indipendente“, kateri se v tem času zasleduje zaradi deseternih zločinov in prestopkov, kakor veleizdajstva, sovražnega hujskanja proti cesarju in ustavi itd. Javna je tajnost, da ima Tržaški magistrat v „Indipendente“ svoje verno glasilo in da še sedaj uredniki tega lista občujejo z uglednimi člani magistrata od „città fedelissima“. Merodajni krogi znali so že dolgo za to početje, in vendar so še le sedaj, ko je ta škandal dosegel že svoj vrhunec, spoznali za potrebno, ustavljati se mu. . . . Obče pa je znano, kako da ravna ravno ti krogi s slovanško narodnostjo, in ne trdimo preveč, ako pravimo, da bi deželni namestnik, vzprejemajoč povelja od onstran Adrije, ne mogel se bolj rezko ustavljati opravičenim zahtevam tukajšnjih Slovanov, kakor to stori Depretis.

V takšnem položaju stvari na Primorskem se ni čuditi, ako zavzimajo irredentovci jako ugledne postojanke, iz katerih bi se morali s svojimi pokrovitelji vred prej izgnati, prečno bi se dale razmere sploh na boljše obrniti. Od centralne vlade pa terja dolžnost, da vendar jedenkrat upotrebi podporo, katero jej že po naravi ponuja primorsko Slovanstvo proti nasprotniku, kateri jej utegne kdaj postati jako nevaren, s tem, da uradnim potom skrbi za to, da se polovični in četrt-irredentovci iztrebijo iz uradov in šol, dokler je še sploh čas za to.

LISTEK.

Dubrovski.

(Povest A. S. Puškina, poslovenil J. P.)

Osmo poglavje.

(Dalje.)

„Dobro, dobro!“ rekel je Kirila Petrovič. „Njemu ni treba niti spoštovanja niti prijaznosti. Njegovo delo je paziti na Šašo in učiti ga grama tike, geografije . . . prevedi mu to.“

Marija Kirilovna zmeščala je v svojem prevodu surove izraze očetove in Kirila Petrovič odpustil je svojega Francoza v prizidek, kjer je bila zanj odločena soba.

Marička se ni zmenila za mladega moža. Vzgojena v aristokratskih predsodkih bil je učitelj za njo nekak sluga ali rokodelce, a sluga ali rokodelce pri njej ni bil popoln človek. Ona ni zapazila utisa, katerega je napravila na Deforgea, niti njegove osuplenosti, niti njegovega trepetanja, niti njegovega spremenjenega glasu. Potem ga je nekaj dni zaporedoma videla dosti pogostem, pa ga ni smatrala za vrednega, da bi se kaj menila zanj. Na nek nepričakovan način dobila je o njem popoln nov pojem.

Na dvoru pri Kirili Petroviči imeli so navadno nekaj medvedov, ki so napravljali glavno zabavo Pokrovskemu vlastelinu. V prvej mladosti pripeljali so slednji dan mlade medvedčke v obednico, kjer se je Kirila Petrovič po cele ure igral z njimi, dražeč jih z mačkami in psički. Ko so vzrastli, priklenili so jih na verigo, in tako so čakali prave gonje. Včasih so jih peljali pod okno gospodske hiše, in zavalili so proti njim vinski sodček, nasajen z žebli; medved ga je povohal, potem se ga pa lahko dotaknil in obodel si je čape; razsrdil se sunil ga je silnejši in silnejša je bila bolečina. Na to se je silno razjaril, in z rjoventjem zaganjal se je v sodček, dokler neso odvzeli ubogej živali tega predmeta prazne besnosti. Včasih so pa upregli dva medveda v voz, in z lepo ali grdo posadili so nanj goste ter pustili ju skakati, kakor se jima je poljubilo. Največja zabava Kirile Petroviča bila je sledeča.

Gladnega medveda zaprli so v prazno sobo, privezavši ga z vrvjo za železen obroč, zabiti v steno. Vrv je bila skoraj tako dolga kakor soba, tako da je samo nasproti ležeči kot bil varen pred napadi grozovite zveri. Pripeljali so navadno kakega novince k durim te sobe, nepričakovano pahnili ga k

medvedu, zaprli vrata in pustili nesrečno žrtvo samo s kosmatim puščavnikom. Ubogi gost je z raztrgano suknjo in opraskanima rokama hitro poiskal varni kot, pa moral je včasih po cele tri ure stati, stiskajoč se k steni in gledati, kako razdražena zver kaka dva koraka proč od njega skače, spenja se na zadnji nogi, tuli, rjove in sili proti njemu. Nekaj dni po učiteljevem prihodu domisli se Trojekurov nanj, in sklenil je pogostiti ga v medvedovej sobi. Poklical ga je neko jutro, peljal ga v temni hodnik; pri tej priči so se odprle neke stranske duri — dva slugi pahnili sta Francoza notri in zaprla s ključem. Ko se je učitelj zavedel, zagledal je priklenjenega medveda; zver je začela tuliti, od daleč vohajoč svojega gosta, na mah postavila se je na zadnji nogi in šla nanj. . . . Francoz se ni prestrašil, ni zbežal in ni čakal napada. Medved se mu je približal; Deforge izvlekel je iz žepa majhen samokres, pritisnil ga je zver na uho in ustrelil. Medved se je zvalil na tla. Vsi so pribježali, odprli so duri — Kirila Petrovič je ustopil čudeč se, da se je tako končala njegova šala.

Kirila Petrovič hotel je vsekako zvedeti, kako se je to zgodilo. Je li kdo prej povedal Deforgeu o šali, njemu pripravljenej, ali zakaj je imel nabasan

Kdor je pošteno udan starodavnej državi Habsburžanov, mora živo obžalovati sedanje politično stanje na Primorskem ter iskreno želeči, da se vendar jedenkrat uvidi preteča nevarnost ter državi podpora išče v onem elementu, kateri je jedino poklican, ob Adriji na straži stati. Slovanstvu ob Adriji naj se podeli naravne pravice in ono bode trden nasip, ob kateri bodo brezuspešno pluskali še tako razburjeni valovi italijanskega morja.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. novembra.

Včeraj je imela avstrijska delegacija plenarno sejo, v kateri je razpravljala ter brez debate vzprejela ordinarij in ekstraordinarij vojskega budgeta, prvega v znesku 93,088.748 gold. Danes se izroče ogerske delegaciji nucijske avstrijske delegacije o vseh vladinih predlogih. Ako se oba nucijska odseka zjedinita o nekaterih diferencah v mornarstvenem budgету, bode zadnja meritorična seja že lahko jutru, ter se v četrtek zasedanje delegacij že zaključiti.

V Rovdnici na Českem vršila se je včeraj volitev v državni zbor, v kateri je zmagal kandidat M'adočehov, dr. Ed. Grégr, z 286 glasi proti kandidatu državnopravnega kluba, Tonner-ju, ki je dobil samo 187 glasov. Druga dva kandidata českega centralnega volilnega odbora, stavbeni svetnik Hlavka in posestnik Schulz, pa sta prodrla.

Obravnave o imenovanju hrvaškega bana se vedno še nadaljujejo. V nedeljo je bila pri ministru Bedekoviču na Dunaji konferenca, katere sta se udeležila Tisza in baron Filipović; po njej je bil Tisza pri cesarju v avdijenco vzprejet. Sklenilo se ni še nič določnega. Včeraj so se ogerski ministri vrnili v Budimpešto.

Vnanje države.

Francoski kabinet Ferry-jev je v zadnji seji kamore zopet dognal važen uspeh, ker se je predložena postava o občinah vzprejela s 440 glasi proti 66im, tedaj z nečuvno večino. Radikalci so stavili zadnje upanje na to glasovanje, pa jim je spodletelo kakor pri Tonkingskem vprašanju. — „Armée Française“, najvažnejši iz francoskih vojaških časopisov, glasil generala Gallifet-a, priobčuje z naslovom „Prihodnja vojna (l. 188—)“ senzačen članek, v katerem opisuje, kako boste Francija in Rusija združeni napali Nemčijo ter na vzhodu in zapadu porazili nemško vojsko Bavarija, Virtenberg in Baden se spomnijo lepih časov Renske zveze ter odpadejo od Prusije. Avstrija podpira sicer Nemčijo, pa mora odnehati zaradi ustanka v ogerski polovici. Mir se sklene s temi uveti: 1. Nemčija vrne Franciji Alzasijo in Lorensko; 2. Rusiji mora odstopiti Königsberg in vzhodno Prusijo do Pregla; nemška zveza se zopet osnuje na podlagi, katero je imela pred l. 1866.

Skoro vsi španjski lisli se bavijo s potoivanjem nemškega prestolonaslednika. Oficijozni listi se trudijo zmanjševati njega pomen, liberalni in republikanski časniki uvidevajo v njem samo mejnarodno udovernost, konservativni in karlistovski pa svaritev republik od strani monarhij. — Generalni pobočnik Loe prinesel je v nedeljo v Madrid pismo

cesarja Viljelma, v katerem se opravičuje, da zavoljo visoke starosti ne more sam vrniti obiska, torej pošilja svojega sina mesto sebe. — Cesarjevič se bode podal v četrtek na pot, skozi Monakovo v Genuo, od ondod pa po morji v Barcelono, kjer ga bodo vzprejeli španjski dostojanstveniki z isto sijajnostjo, kakor kronanega vladarja. Cesarjevič se namerava 14 dni v Madridu muditi; obiskal bode Escorial ter Aranjuez, Toledo in druga andaluzijska mesta.

Po vsem svetu se obhaja štiristoletnica Luther-ovega rojstva. Posebno slovesno se je to v nedeljo godilo v Eislebenu in drugih nemških mestih, pa tudi na Angleškem in Španjskem. V London je prispel slaviti Martina Luther-a Bero-linski dvorni propovednik dr. Stöcker, znani vodja protižidovske stranke. Ljubó vzprejetemu odkazal mu je lord-mayor Londonski prostor za njegovo predavanje v mestnej hiši Mansion-house. Pri tej priliki pokazali so zopet jedenkrat židovi svojo moč. Boječi se, da ne bi Stöcker jim škodoval, zaganjali so se z vso silo v lord-mayorja toliko časa, da je le-ta res prekalil svoje dovoljenje, dano Stöckerju za predavanje v Mansion-house, češ, da Stöcker ozna-njuje sovraštvo proti židom in torej prvi oblastnik angleške Cty ne more dopuščati hujskanja v me-stnej hiši.

Dopisi.

Iz Rudolfovega 8. nov. [Izv. dop.] (K slovenskemu uradovanju.) Ker se dandanes kljub Pražakovicim naredbam naši uradniki — mali in veliki — še večinoma in vedno protivijo slovenskemu uradovanju ter še vedno uradujejo nemški in le nemški, treba je vendar javno omeniti tistih uradnikov, ki hočejo opravičenim željam slovenskega občinstva ustrezati. Zato naj omenimo danes, da slavno c. kr. državno pravdnništvo Novomeško (g. Grdešič in dr. Ferjančič) sestavlja zatožne spise v slov. jeziku, da se kazenske obravnave pred c. kr. okrožnim sodiščem vrše slovenski in da se tudi sodbe izdajajo v slovenskem jeziku. Predsednik sodišča in drž. pravdnik poslužujeta se v svojih govorih slov. jezika; naši advokati pa le rajši govore nemški, kar je jako čudno slišati pri slovenske obravnavi. Pa vsaj upamo, da se bode tudi našega mestica vendar jedenkrat usmilil kak naroden advokat in se tu naselil. — Tako pošteno postopa okrožno sodišče v Rudolfovem; njemu podložni okrajni sodniki pa uradujejo v ogromni večini še vedno nemški in sestavljajo in zapisujejo tožbe le nemški; mej temi sodniki pa so žalbog tudi taki, ki vedno naglašujejo, kako so narodni, pri vsej tej narodnosti svojej pa vendar uradujejo le nemški. Čast takim psevdonarodnjakom! Wir kennen unsere Pappenheimer! Gospode rodoljube iz raznih dolenskih krajev, kjer imajo sedež okrajna sodišča, pa prosimo, naj naznajo v dopisih „Slov. Narodu“, kateri sodniki še vedno trdovratno nemškutarijo v c. kr. uradih. Po delih jih bomo spoznali; mi bodemo se pa vsaj jedenkrat prepričali, koliko je vredno rodoljubje in tista narodnost na konci jezika nekaterih naših takozvanih narodnih sodnikov!

Iz občine Borovniške 12. novembra.

[Izv. dop.] Danes imata naša učitelja in šolski otroci počitnice. To veselje bo trpelo tja do petke, ker do takrat, mislijo, bo tudi bolezní konec. So pa že spet kakšne ošpice ali koze, boste dejali. Kaj še! Nič ošpic, nič koz; druga je ta bolezen. Mraz je pritisnil, pa drv ni, da bi šolske peči kurili, zato so šolo zaprli za pet (berite „pet“) dni. „Pa drv ni, v Borovniški občini jih ni? Pa pet dni jih bode iskali? I saj se ne vozite po morji, da pet dni ne boste prišli na suho, da bi se ogenj nakresal!“ Tako se čudite vi, dragi bralci, in dražiti nas hočete. Ne mojte ne, se smejati! Drv ni za šolo, pa pet dni jih bomo iskali: tako je in nič drugače. Kaj vas skrbi naša šola, če nas samih nič ne skrbi? Mislite, če je naš župan drvar, da je drvar za našo šolo; ali pa da bo predsednik krajnega šolskega sveta iz svojega žepa dajal za drva šoli, ki nema prav nič kredita, kaj tako vi marnjate? Ta predsednik ni tak bedak kot je bil njegov prednik, ki je stotine založil v šolo, pa zdaj še šole prodati ne sme! Ti zdanji krajni šolski „svetovalci“ rajši dajo počitnice, kakor da bi skrbeli za drva, in sicer kar cel teden vkup. In kaj vi, dragi bralci, mislite, da bo učitelj iz svoje kuhinje les dajal, ali pa kakšnega šolskega prijatelja poprosil, naj se šole usmili, da se pouk ne pretrga? To pač ni učiteljeva dolžnost, vsaj pri nas ne! Sploh mi se imamo, kakor mi hočemo. Kadar se v jeseni drugodi že šolski pouk prične, takrat mi začnemo šolo beliti in peči popravljati, potlej se pa v pest smejemo, da smo jih v Ljubljani že spet opeharili za jeden teden ali pa dva. Pa tako blizu Ljubljane in Vrhnike; to znamo, he he! Zdaj smo jih pa spet za — pet, he he! Drva, pomagajte nam!

Oče, ki plačuje šolske doklade, pa skoraj ne vé, za kaj.

Domače stvari.

— († Josip Novak), dekan v Kotevji umrl je preteklo nedeljo za vodenico. Pokojnik bil je jako simpatičen in duhovit mož. Ne le, da je zavzemal tako odlično mesto mej duhovenstvom, zanimal se je jako živo za naše in sploh za slovansko slovstvo. Že kot dijak poskušal se je v pesništvu in še v Vodnikovem albumu je par njegovih pesnij. Ko je pa uvidel, da njegovi pesniški proizvodi nemajo zaželjenega uspeha, imel je energije dovolj, da se ni več, ali vsaj ne tako vztrajao pečal s pesništvom. Zadnji njegov pesniški proizvod prišel je tiskan na svetlo za slavnostnih dni. Prav srčno obžalujemo prerano smrt tega značajnega in navdušanega Slovana. Bodi blag in trajen spomin poštenej duši!

— (Umrli) je danes zjutraj gospod Fran Skabernè, gimnazijalni profesor v Kranji, po dolgej mučnej bolezni. Pokojnik bil je vedno odločen in dosleden narodnjak in po svojem mirnem in po-

samokres v žepu? Poslal je po Maričko. Marička je prišla in prevajala očetova vprašanja.

„Jaz nesem ničesar slišal o medvedu“, odgovoril je Deforge: „pa vedno nosim pri sebi samokres, ker nesem vajen trpeti razžaljenja, za katero ne bi mogel, po mojem poklicu, tirjati zadostenja.“

Marička ga je gledala s strmenjem, in prevela je njegove besede Kirili Petroviču. Kirila Petrovič ni ničesar odgovoril; ukazal je ven vleči medveda in odreti mu kožo; potem je pa, obrnivši se k svojim ljudem, rekel: „kak korenjak je! ni se ga ustrašil, za Boga svetega, nič se ga ni ustrašil“. Od tega trenutka priljubil se mu je Deforge, in ni ga mislil več skušati. Ta slučaj napravil je silen utis na Marijo Kirilovno. Njena domišljija bila je razburjena: videla je mrtvega medveda in Deforgea stoječega zraven njega in mirno razgovarjajočega se z njo. Videla je, da hrabrost in ponosno samoljubje nesta lastni samo jednemu stanu, in začela je spoštovati mladega učitelja; vsako uro ga je bolj čislala. Mej njima nastale so nekake razmere. Marička imela je lep glas in velike muzikalne sposobnosti; Deforge se je ponudil poučevati jo. Zdaj čitatelju ne bo težko uganiti, da se je

Marička zaljubila vanj, če tudi sama še tega ni priznavala.

Deveto poglavje.

Zvečer pred praznikom začeli so se shajati gostje; nekateri ustavili so se v gospodski hiši in prizidkih, drugi pri oskrbniku, tretji pri duhovniku, četrti pri premožnejših kmnetih; stajale bile so napolnjene s potnimi konji, skednji in dvori pa z raznimi vozovi. Ob desetih zjutraj zvonilo je k maši, in vsi so drli k novej zidanej cerkvi, katero je dal sezidati Kirila Petrovič in jo olepšal sledeje leto s svojimi darovi. Zbralo se je toliko pobožnih molilcev, da prosti kmetje neso našli prostora v cerkvi, in so stali v lopi in ograji okrog cerkve. Maša se še ni začela. Čakali so Kirilo Petroviča. On se je pripeljal s šestimi konji, in veličastno je šel na njemu odločeno mesto, spremljevan po Mariji Kirilovni. Pogledi moških in ženskih uprli so se v njo — prvi so občudovali njeno krasoto, druge pa pazljivo ogledovale njeno obleko. Začela se je maša; domači pevci peli so na koro, Kirila Petrovič pel je z njimi, molil, ne ozirajoč se niti na desno niti na levo, in s ponosno ponižnostjo priklonil se do tal, ko je dijak glasno omenil stavitelja te hiše božje.

Maša se je končala. Kirila Petrovič je šel prvi h križu. Vsi drugi šli so v vrsti za njim, so-sedje stopili so k njemu s spoštovanjem, dame so pa obstopile Maričko. Kirila Petrovič je, prišedši iz cerkve, vse povabil na obed, na to se je pa usel na voz in podal se domov. Vsi so se odpeljali za njim. Sobe so se polnile z gosti; vsak trenutek ustopili so novi obrazi in le s težavo mogli so prodreti do gospodarja. Dame usedle so se spodobno v polukrogu, bile so oblečene v starošegna, ponošena in draga oblačila, vsa v biserih in briljantih; možki so se rinili okrog kavjara in vodke, in glasno razgovarjali se o raznih stvareh. V sobani pogrinjali so mizo za osemdeset ljudi; sluge begali so sem ter tja, razstavljali steklenice in gladili prte. Nazadnje je opravnik objavil: jedi so prinesene — in Kirila Petrovič usel se je prvi za mizo, za njim so se dvignile dame in prevzetno zasele svoja mesta, pizeč nekoliko na starost; gospice so se stisnile vkupe, kakor preplašena čeda koz, in usele so se jedna poleg druge; njim nasproti useli so se možki; na konci mize sedel je učitelj poleg malega Šaše.

(Dalje prih.)

štenem značaji povsod priljubljen. Lahka mu zemljica!

— („Sokolov“ odbor) je v sinočnji svoji seji jednoglasno sklenil, da se društvo „Sokol“ udeleži slavnosti otvorjenja narodnega gledališča v Pragi dne 18. t. m. po deputaciji treh članov odbornikov s starostjo na čelu, a le tedaj, če se bodo tudi po deputacijah dali zastopati mestni odbor Ljubljanski, „Matica Slovenska“, „Dramatično društvo“ in „Narodna Čitalnica“.

— (Za otvorjenje narodnega gledališča v Pragi) delajo se, kakor je soditi po poročilih českých listov, velikanske priprave. Deputacije oglašile so se ne le od vseh strani „širných vlastí českých“, temveč tudi iz ostalih slovanskih dežel, tako da bode dne 18. t. m. pobratimstvo slovanskih narodov slavilo v „zlatej materi Pragi“ prave triumfe.

— Nadejamo se, da bodo tudi naša društva in korporacije odposlale svoje deputacije, vsaj imamo mi s severnimi svojimi brati Čehi jednake težnje, in vsaj so nam oni podali že tolikokrat in tako lepih dokazov o pravej pristréni bratovski ljubezni. Slovenski narod tedaj pri tej veliki slavnosti vsega českega naroda ne more in ne sme ostati nezastopan!

— (Sumljivo priznanje.) V „Kmetiskem Prijatelju“ nek —m—, čegar ime je se ve da težko uganiti, hvali onega poslanca, ki je v kranjskem deželnem zboru iznašel „kranjski narod“ in izrekel, da je isti sit političnih preprirov, katere je, kakor to vsi vemo, prouzročila nemškutarska stranka.

— (Beseda s plesom in bazarom), katero je na Martinovo nedeljo priredila vrle Šišenska Čitalnica v Kozlerjevej zimski pivarni, privabila je toliko gostov, da so bili prostori natlačeno polni. Razen članov Šišenske Čitalnice bilo je tudi mnogo Ljubljanske gospode. Zabava bila je prav vesela in vse se je vršilo v najlepšem redu. Ples trajal je do 4. ure zjutraj in v jako bogatem „bazaru“ bilo je obilo prometa. Ker je pevovodja g. F. Stegnar nevarno obolel, prevzel je vodstvo g. Vojteh Valenta, kateremu gre torej topla zahvala, da sta možki in mešani zbor mogla nastopiti in izvršiti svojo nalogo častno in v občno odobravanje. Gospica Zor-ova deklamovala je po g. Jesenku zloženo pesen „Narodu“ z dobrim naglasom in pravim občutkom. Nadejamo se, da nam bode še prilika, videti nadarjeno in spretno deklamovalko na odru in v njej pozdravljamo novo moč. Burka „Eno uro doktor“ predstavljala se je vseskozi hvalevredno in vzbudila je mnogo smeha in veselosti. V prvi vrsti gre pohvala gosp. P. Kajzeli in gospici Rodetovej, za njima pa gospej in gospodu Gutniku, gospici Zorovej in g. Petriču. — Po besedi pričela se je kupčija v bazaru, katero so prevzele vrle Šišenske pevke in žrtvovale ples društveni blagajni na korist. Prodajale so marljivo do polnoči, potem se pa zgubile tudi one v goste vrste plesalcev, a zdaj pa zdaj so se vračale in zaplele še marsikatero narodno pesen. — Veselice Šišenske Čitalnice postale so po svojem bogatem sporedu in dobrem in točnem izvajanju nekaka posebnost, ker se jih udeležuje vedno mnogo občinstva iz mesta, in ker so skrbno in spretno osnovane. Opravičena je tedaj želja, da bi pristopilo društvu tudi nekoliko p. n. gostov kot podporni člani. Saj je donesek v ta namen le nezaten, samo 1. gold. 50 kr. na leto. Vzdrževanje društva stane mnogo stroškov, društvo pa je vse podpore vredno.

— (Pri poštnem vlakcu) skočil je včeraj popoldne mej Lazami in Zalogom vagon prvega razreda iz tiru. Ker spredaj na lokomotivi kljub silnemu kričanju potovalcev tega neso zapazili, drdral je vagon sredi mej drugimi vsaj jeden kilometer daleč z groznim ropotom in rezal s svojimi kolesi globoke brazde v železnično progo, tako da je kamenje letelo okrog, kakor bi padala toča. Ko so ustavili vlak, bila so sprednja kolesa že vsa zdrobljena in vagon sam močno poškodovan. V tem vagonu vozil se je knez Windischgrätz. K sreči se ni njemu niti drugim potovalcem nič žalega zgodilo. V strahu pa so bili velikem, zlasti, ker so se bližali že mostu. Ko bi se ne bilo posrečilo ustaviti

vlak še pred mostom, bila bi nastala grozna nesreča, ker bi bila večina prestrašenih potovalcev poskakala iz vagonov.

— (Pod vodo) so že od zadnjega petka vse kleti in tudi stekleni cvetličnjak vrtnarja Korzike v novo sezidanem poslopju na Vrtačah. Požarna straža je s svojim parnim strojem preteklo soboto sedemkrat iztombala vodo iz kletij. Delalci nasuli so v cvetličnjaku par črevljev visoko s prstjo. Vsled tega zvišana so tla toliko, da toplovodne cevi ne bodo več za rabo in bode treba novih. Kar se je v soboto popravilo s parnim strojem, pokvaril je zopet dež v noči od sobote na nedeljo in kleti so zopet polne vode. Vse nezgode so nasledki Korzikove samoglavosti, kajti sosede so mu že, predno je pričel zidati, odgovarjali, naj na tem prostoru ne dela kletij. A on se ni menil za dobrohotne svete in zidalo se je, kakor je on hotel. Zdaj pa ima sredi poslopja vrelec, ki poslopju gotovo ni v hasen. Stavbena družba kranjska sme biti vesela, da se je znebila tega prostora.

— (Za št. Kocijančičev spomenik) nabranih je po zadnjem izkazu v „Soči“ 244 gold. 50 kr.

— (Medved) se je prikazal v Borovniških gozdech, v lovskeji pravici Bistriškega g. Galé-ta. V nedeljo, ko je zapal sneg, se mu je prišlo na sled: za lovce pač najlepša novica. Včeraj so šli za njim domači lovci in več Ljubljancanov. Kako in kaj, nam še ni znano. „Sreče“ ne voščimo nobene.

— (V občnem zboru akademičnega društva „Slovenije“ na Dunaji) voljen bil je g. Mat. Murko, stud. phil., za predsednika; v odbor gg. Fr. Dolenc, stud. jur., podpredsednik; Hen. Tuma, stud. jur., tajnik; Ant. Mahkovec, stud. jur., knjižničar; Drag. Triller, stud. jur., And. Dominkuš, stud. jur., odbornika; Fr. Prevec, stud. jur., dr. Bleiweis-Trsteniški, stud. med., namestnika. V sredo v 14. dan listopada ima „Slovenija“ izredni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Imenovanje častnega člana. 3. Izročitev trakov. 4. Slučajnosti. K obilnej udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Lit. zab. društvo „Triglav“) ima svoje tretje redno zborovanje v petek dne 16. t. m. v gostilni „Zum Bierjackel“, Sackstrasse, in sicer ob 8. uri zvečer. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Kritika predavanja g. Čulka. 3. Sklep o Prešernovi slavnosti. 4. Slučajnosti. Gosti dobro došli!

— (Družba sv. Vincencija) imela je zadnjo nedeljo svoj občni zbor v poslopju deške sirotišnice „Collegium Marianum“, ki je bil dobro obiskan. Otvoril je zborovanje neumorno delujoči glavni predsednik kanonik g. dr. Gogala z lepim slovenskim govorom, v katerem je slikal sedemletno delovanje in uspehe družbe za deške sirote in za resnično uboge, za katere je v prvi vrsti vsikdar deloval kanonik dr. Gogala. Obširnemu poročilu povzamemo, da je bilo v deški sirotišnici pretečeno leto 60 gojencev, mej temi je bilo sedem ustanovljenцев deželnega odbora, 17 jih je plačevalo mali znesek od 2 do 8 gld., 26 pa jih je vzdrževala družba sv. Vincencija, ki je v ta namen plačala v enem letu nad 1000 gld. Dečki obiskovali so javne šole in skoraj vsi so rešili srečno svojo nalogo; 14 jih je dovršilo z odliko, vsi so ustopili v višji razred razen štirih, ki so zaostali nekoliko zaradi bolezni, nekoliko zaradi poznega ustopa v zavod. Zaslužena zahvala gre tudi gosp. o. Angeliku Hribarju, ki je brezplačno dečke v petji poučeval. Gospod dekan Kerč izročil je g. prof. Marnu obilgacijo za 1000 gld. z namenom, da se z obrestmi podpirajo ubogi gimnazijski dijaki; 18. nov. 1882. l. je pa g. prof. Marnu namesto obligacije sirotišnici v polnej svoti 1000 gld. podaril za isti namen, ter je nad 200 gld. sam pridejal. Dohodkov je bilo pretečeno leto za deško sirotišnico 10.268 gld. 42 kr., mej katerimi je bilo samo darov dobrotnikov v znesku 8051 gld. 50 kr. Stroški pa so narastli jednaki dohodkom. Dolg na hiši, kjer je deška sirotišnica, ki je znašal pretečeno leto 19.263 gld. 72 kr., se je za 4000 gld. zmanjšal in znaša še 15.263 gld. 72 kr. Konferenca sv. Nikolaja za pod-

poro ubogih družin in posameznih ubogih, katere podpira le takrat, kadar jim starost ali nepremagljiva sramežljivost zapira pot si iskati potrebne pomoči, podpirala je pretečeno leto 110 družin in posamičnih osob, imela je 1907 gl. 19 kr. dohodkov, stroškov pa 1715 gld. 22 kr., tako da je ostalo v blagajnici 191 gld. 97 kr. Konferenca sv. Jakoba pod vodstvom g. prošta dra. Jarca podpirala je prošlo leto 114 udov, od katerih jih je 14 umrlo. Skupni dohodki znašali so pretečeno leto 1181 gld. 74 kr., stroški pa 850 gld. 40 kr., torej ostane v blagajnici 331 gld. 34 kr. Deško zavetišče družbe sv. Vincencija, kateremu je načelnik tudi kanonik gosp. dr. Gogala, ustanovilo se je l. 1876 in je v teku teh let marsikateremu dečku pripomoglo, da je dospel do zaželjenega namena. Starišem, ki so v veliki revščini in ne morejo skrbeti za odgojo svojih otrok, je velika pomoč in tolažba, ako se vzprejmo otroci v varno zavetišče, kjer dobivajo kosilo, južino, šolsko pripravo in nekaj oblečila. Glavna dobrota pa, katero dečki v zavetišču uživajo, obstoji v tem, da se napeljujejo redno in uspešno obiskovati šolo, skrbno ponavljati vaje in pravila, izdelavati naloge in popravljene lepo in pravilno prepisovati. Pretečeno leto je bilo dvanaest dečkov v zavetišču, kateri so vsi z dobrim uspehom izvršili šolsko leto. Dosedaj ni bilo mogoče večjega števila sprejemati, ker je manjkalo denarja in prostora, ali odslej, ko je opravičeno upanje, da dobi družba ranjkega g. duhovnika Jerine ustanovo za zavetišče, namreč hišo na Cojzovi cesti, bode se število učencev v zavetišču jako zdatno pomnožilo in se storilo še dokaj koristnega mladosti v prid. Dohodki zavetišča znašali so 533 gld. 27 kr., stroški pa 500 gld. 13 kr., tako da je ostalo 33 gld. 14 kr. Račun opravičnega sveta družbe znaša 118 gold. 89 kr. dohodkov, stroškov pa 99 gold. 30 kr. Glavnica znaša 550 gold. Za posamične oddelke družbe sv. Vincenca nabralo se je vkupe lansko leto dobrovoljnih doneškov 11.500 gld. 47 kr. Konečno pohvalil je g. stolni prošt Zupan dobrodelno delovanje odbornikov družbe sv. Vincenca, sosebnost predsednika dr. Gogale, in zborovanje je bilo končano.

Ustanovljenje zadruge pekovskih mojstrov

vršilo se je v nedeljo ob 10. uri v magistratni dvorani. Povabljeni so bili k shodu pekovski mojstri, medicarji in sladčičarji, mej slednjimi posebno mnogo žensk. Od strani obrtniške gospodske bila sta navzočna gosp. župan Grasselli in mestni komisar gosp. J. Tomec. Župan Grasselli pozdravi skupščino s sledečim ogovorom: „Gospoda moja! Mnogo let glasile so se že opravičene pritožbe, da se obrtnikom slabo godi, da je od leta do leta njih stanje slabše. Mnogo se je preiskavalo po uzrokih slabega stanja, iz srede obrtnikov pa so se ponavljali glasovi, da je uzrok pešanju obrtnije obrtna postava z dne 20. decembra 1859. l., s katero je bila proglašena obrtna svoboda. S to postavo ustreglo se je takrat v Avstriji terjatvi, katera se je po vsem svetu glasila, in to menda tem raji, ker drugih svobostin ni bilo upati. Ta postava je bila tedaj skozi dvajset let v veljavi, do letošnjega leta. A mej tem časom so se zmirom ponavljale iz obrtniških krogov, iz obrtniških društev pritožbe, kako ta postava vso obrt škoduje, da ne velja več, kar se je prejšnja leta opravičeno trdilo: „das Handwerk hat einen goldenen Boden“. Že prejšnja leta so se vlade in zakoniti zastopi bavili z vprašanjem, kako ustreči želji obrtnikov; a še le sedanji vladi se je posrečilo premeniti iste določbe obrtne postave, katere so bile najpotrebnejše, da so se premenile. Premenilo se je pa le to, kar so obrtniški krogi želeli, po izvestjih, katera so došla vladi od obrtnih društev; tedaj je upati, da bode postava obrtnikom ugajala, kar se vidi že iz tega, da so obrtniki novo postavo z velikim veseljem pozdravljali. S to postavo je sedanja vlada pokazala, da skrbi za vse stanovce, da ne prezira nobenega, temveč podpira vsacega. Postava sama na sebi pa je mrtva, treba jej duha, ki jo oživlja in ta je položen v vaše roke po ustanovitvi zadrug, ki se imajo ustanoviti za jednake in

podobne obrti. V iste imajo stopiti ne samo lastniki obrta, nego tudi njih pomočniki. Z druge neso nič novega, kajti bile so že v starih časih in zlasti so se snovale v srednjem veku, kateri je bil jako ugoden za razvitek meščanskega življenja, ko so bila mesta v boji z drugimi stanovi. Ustanova zadruge je zdaj časna in njen glavni posel je napraviti si pravila, katera se potem predložijo vladi v potrjenje. Po nalogu obrtne gospodke priporočam vam, da se izvoli odbor sedmerih udov. Misli, ali bi se vzprejeli v zadrugo pekovskih mojstrov i njim podobni obrti, utegnejo različne biti, jaz bi vam priporočal vzprejeti je, kajti zadruga bila bi mnogoštevilnejša in bila bi lažje svojemu poslu kos, lažje bi delila podpore. Jaz končujem z gorko željo, da bi se upi, kateri so se gojili o novej postavi, v polnej meri izpolnili in naj bi bil božji blagoslov nad obrtnim stanom." (Dobro! Dobro!)

Pekovski mojster g. Föderl nasvetuje, da se ustanovi za peke posebna zadruga, kajti oni imajo največ delavcev; ko bi se pa družili s sladničarji bi prišli v nevarnost, da so v zadrugi v manjšini.

Gospod župan Grasselli odgovori, da se bode predložila vladi želja pekovskih mojstrov v potrjenje, da pa se volitve udeleže le pekovski mojstri.

Načelnikom zadruge izvoljen je bil per acclamationem g. Alojzij Jenko, kateri zavzame takoj mesto predsednika. Namestnikom je bil izvoljen g. J. Föderl; v odbor pa gg.: Ivan Potočnik, Ivan Žagar, Ivan Pirnat, Josip Čad in Josip Bončar. Sklene se odposlati dopis mestnemu magistratu, da opozori vse branjeve, ki peko kruh pa nemajo pravice za to, da nehalo s peko, ako pa to nadaljujejo, naj jih kaznuje mestni magistrat v smislu §. 132 obrtne postave s kaznijo od 5 do 200 gold.

Potem se zborovanje sklene.

Pojasnilo.

Ker se mi očita v hrvatskem leposlovnem listu "Vienicu", da sem v Miklošičevem životopisu podal nepopolen zapisnik njegovih spisov, dolžan sem pojasniti to stvar.

V ponatisu mojega v letošnjem "Letopisu Matice Slovenske" priobčenega životopisa Miklošičevega se je pripetila tiskarjem jako neljuba pomota: vsebino 48. strani so natisnili na stran 53. še jedenkrat, vsled česar so za 53. stran odločeno vsebino izpustili. Ker jaz s tem ponatisom nesem imel nič opraviti, ne zadeva me torej nobena krivda.

V Letopisu "Matice Slovenske" je natisnen ves zapisnik Miklošičevih spisov, in da je moj zapisnik najpopolnejši, kar so nam jih do zdaj podali Miklošičevi životopisci slovanski in nemški, da, celo popolen, potrdil mi je sam g. dr. vitez Miklošič.

V Ljubljani, 12. novembra 1883.

Anton Trstenjak.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. nov.	7. zjutraj	732.04 mm.	— 3.4°C	brezv.	obl.	2.50 mm.
	2. pop.	728.92 mm.	+ 3.2°C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	727.84 mm.	+ 4.4°C	sl. szh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura + 1.4°, za 3.0° pod normalom.

Dunajska borza.

dané 13. novembra t. i.

(izvirno telegrafsko poročilo.)

1. pirna renta	78 gld.	65
2. rebna renta	79	45
3. zata renta	93	60
5% marena renta	93	20
Akcije narodne banke	839	—
Kreditne akcije	272	20
London	21	05
Srebro	—	—
Napol.	9	62
C. kr. cekini	—	73
Nemške marke	—	40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	170
4% avstr. zlata renta, davka prosta	—	98
Ogrska zlata renta 6%	120	25
" " " " " "	86	55
" " " " " "	85	05
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115

Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119 gld.	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	103	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	75
Kreditne srečke	100 gld.	172
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	218

Potrjim srcem javljam podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest o smrti predragega nam soproga, oziroma očeta, gospoda

FRANA SKABERNÉ-ta,

c. kr. gimnazijskega profesorja,

ki je danes ob 5 1/2. uri dopoldne po dolgej in mučnej bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 38. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo jutri 14. t. m. ob 4. uri popoldne. Sv. maše za dušo preblazega ranjcega se bodo brale v tukajšnji farnej cerkvi.

Dragi pokojnik bodi priporočen blagemu spominu.

V Kranji, 13. novembra 1883.

Viktorija Skaberné, roj. Rudolf,

soproga.

Fran, Viktor, Pavl in Marija,

otroci.

(733)

Hiša,

lepa, prostorna, z 2 nadstropjema, ležeča na Jesenicah blizu kolodvora in farne cerkve, z opravljenim prodajalnicem, pripravna za trgovca ali pa za poletno bivanje gospode, prodaja se prostovoljno. Poleg hiše je vrt in dva hleva. Zraven pa tudi zemljišča za 6 mernikov posetje. Proda se ali hiša z zemljiščem vred, ali pa tudi vsako posebej. — Ponudbe vzprejema Anton Resman, posestnik, Dosloviče pri Lescach. (702—3)

Št. 2586.

(732—2)

Iskavni list.

Alojzij Majer, cigan, blizu 25 let star, srednje postave, temne barve, s kratko, črno, polno brado, je sumljiv hudodelstva umora.

Isti se navadno po svetu klati s tridesetletno ciganko Marijo Breščak in je vedno obo-rožen.

Naproši se istega zasledovati, ako mogoče prijeti in ga oddati najbližnji sodnji ali žandarmerijski postaji in sploh vsak sled istega naznaniti dotičnim oblastnjam.

C. kr. okrajna sodnija v Kamniku,

v 11. dan novembra 1883.

Tuji:
Pri Mladci: Franceschini iz Flo-
renca. — Vitez Rozkowski iz Gorice.
Pri južnem kolodvoru: Mahor-
čič iz Ljubljane.
Pri Mladci: Herzog z Dunaja.
Schramke iz Graca. — Duri z Du-
naja.

Najbolje ter najceneje naročajo se
priznано dobre ročne mlatilnice, slamoreznice, vinske
tlačilnice ter vsi drugi kmetijski stroji

za točno plačilo in tudi na obroke

v najstarejši tukajšnji ter po vsem Kranjskem najbolj poznatej zalogi

pri A. Debevc-u v Ljubljani,

Marije Terezije cesta št. 10, pritično.

(508—40)

ALOJZIJ-a KUNST-a

čevljarska obrt

Židovske ulice št. 4, LJUBLJANA, Židovske ulice št. 4,
(prej Schitnik & Kunst). (701—3)

Bogata, izborna zaloga

storjenih čevljev za gospé, gospode in otroke,

lastnega izdelka, vsakemu na ogled in izbéro.

Naročila vsakšne vrste izvajajo se točno in najceneje. —
Mére se skrbno hranijo in zaznamujejo. — Poštnim naročilom
blagovoli se pridejati čevlj za uzorec.

Slika pesnika S. Gregorčiča

dobiva se na fin in močen papir tiskana v „Narod-
nej tiskarni“. — Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

999

starih mernikov lepega letošnjega

brinja

je za kupiti pri

(723—3)

Alojziju Domicelj-u v Zagorji pri Št. Petru.

Najnovejša iznajdba.

Ure, kaže datum, idoče na
sidro (glej podobo), pri kojih se vsak
dan datum sam naravna, s čudovitim
kazališčem, ki se še celo po noči
sveti, s pristoini zlatimi številkami.
Te nove, v Trieburgu pri Genfu v
najnovejši čas izumljene ure imajo
ploščnato steklo, v ognju pozlačen
okvir, lepo graviran, kolesiše je medno z jeklenim gonilom.

Razpošiljajo se te ure, oskrbljene z verižico in
pripadki, za poskušnjo po 2 gld. 90 kr., dvanajsto-
rica za 30 gld. — Za točni tek, mesečno svetlobo kaza-
lišča pridejana je vsakej uri pismena garancija.

Razven tega so v zalogi Genfske remontoir-ure
po 25 do 75 gld., kakor tudi vsake druge baže nove in
staronemške ure v tisočeri izvodih.

Za 15 kr. v markah pošilja se album s 300 uzorci
zastoj.

DoVOLjujejo se tudi plačila na obroke.

Naslov:

(687—7)

Uhren-Allianz aus Genf, Hafnersteig 3, Wien.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

je izšel in se dobiva Turgenjeva roman: NOV. Preložil
M. Málóvrh. Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznsanske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič.
— Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin
ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečena,
novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič.
— Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z
grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava
bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna
povest, spisal J. Jurčič. Velja 25 kr.

III. zvezek, ki obsega: Prvi poljub, novela, spisal
J. Skalec. — Na črni zemlji, novela, spisal J. Skalec.
Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, fran-
coski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik.
Velja 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski
spisal H. Revère, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in
država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslo-
venil Davorin Hostnik. Velja 15 kr.

Za vseh 5 zvezkov naj se priloži še 15 kr. poštnine, za po-
samezne zvezke 5 kr., za „Nov“ pa 10 kr.